

¹وَأَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ قَتَبْتَنَا لِحِبَالِ إِسْرَائِيلَ وَقُلْ، يَا حِبَالَ إِسْرَائِيلَ اسْمَعِي كَلِمَةَ الرَّبِّ. ²هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنْ الْعَدُوَّ قَالَ عَلَيْكُمْ، هَهُ. إِنَّ الْمُرْتَفَعَاتِ الْقَدِيمَةَ صَارَتْ لَنَا مِيرَانًا فَلِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ قَدْ أَجْرَبُواكُمْ وَتَهَمَّمُواكُمْ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ لِيَتَكُونُوا مِيرَانًا لِبَقِيَّةِ الْأُمَّمِ، وَأَصْعِدْتُمْ عَلَيَّ شِفَاهِ اللِّسَانِ وَصِرْتُمْ مَدَمَّةَ الشَّعْبِ، ⁴لِذَلِكَ فَاسْمَعِي يَا حِبَالَ إِسْرَائِيلَ كَلِمَةَ السَّيِّدِ الرَّبِّ. هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ لِلْحِبَالِ وَالْأَكَامِ وَالْأَنْهَارِ وَالْأَوْدِيَةِ وَالْخَرَبِ الْمُفْفِرَةِ وَالْمُدُنِ الْمَهْجُورَةِ الَّتِي صَارَتْ لِلنَّهْبِ وَالِاسْتَهْزَاءِ، لِبَقِيَّةِ الْأُمَّمِ الَّذِينَ حَوْهَا. ⁵مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي فِي تَارِ عَيْرَتِي تَكَلَّمْتُ عَلَيَّ بَقِيَّةِ الْأُمَّمِ وَعَلَى أَدَوْمَ كُلِّهَا الَّذِينَ جَعَلُوا أَرْضِي مِيرَانًا لَهُمْ يَقْرَحُ كُلُّ الْقَلْبِ وَبُعْصَةِ نَفْسٍ لِيَتَهَيَّأَ عَيْنِمَا. ⁶قَتَبْنَا عَلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لِلْحِبَالِ وَاللَّالِ وَالْأَنْهَارِ وَالْأَوْدِيَةِ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتَدًا فِي عَيْرَتِي وَفِي عَصَبِي تَكَلَّمْتُ مِنْ أَجْلِ أَنَّكُمْ حَمَلْتُمْ تَغْيِيرَ الْأُمَّمِ. ⁷لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي رَفَعْتُ يَدِي، فَالْأُمَّمُ الَّذِينَ حَوْلَكُمْ هُمْ يَحْمِلُونَ تَغْيِيرَهُمْ. ⁸أَمَّا أَنْتُمْ يَا حِبَالَ إِسْرَائِيلَ فَانْكُمُ تُبْنُونَ فُرُوعَكُمْ وَتُبْمِرُونَ تَمْرَكُمْ لِسَعْيِي إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّهُ قَرِيبُ الْإِيَّانِ. ⁹لَأْتِي أَنَا لَكُمْ وَأَلْتَفِتُ إِلَيْكُمْ فَتَحْرَثُونَ وَتُبْرَرُونَ. ¹⁰وَأَكْثُرُ النَّاسِ عَلَيْكُمْ كُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ بِأَجْمَعِهِ، فَتَعْمُرُ الْمُدُنَ وَيُنْبِئُ الْخَرَبَ. ¹¹وَأَكْثُرُ عَلَيْكُمْ الْإِنْسَانَ وَالْبَهِيمَةَ فَيَكْتُرُونَ وَتُبْمِرُونَ، وَأَسْكُنْكُمْ حَسَبَ حَالِكُمْ الْقَدِيمَةَ، وَأَحْسِنُ إِلَيْكُمْ أَكْثَرَ مِمَّا فِي أَوَائِلِكُمْ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ. ¹²وَأَمْسِي النَّاسُ عَلَيْكُمْ سَعْيِي إِسْرَائِيلَ، فَيَرْتُونَكَ فَتَكُونُ لَهُمْ مِيرَانًا وَلَا تَعُودُ بَعْدُ تُكَلِّمُهُمْ. ¹³هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ قَالُوا لَكُمْ، أَنْتَ أَكَالَةُ النَّاسِ وَمُنْكِلَةُ شُعُوبِكَ. ¹⁴لِذَلِكَ لَنْ تَأْكُلِي النَّاسَ بَعْدُ وَلَا تُكَلِّي شُعُوبَكَ بَعْدُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁵وَلَا أَسْمَعُ فِيكَ مِنْ بَعْدُ تَغْيِيرِ الْأُمَّمِ، وَلَا تَحْمِلِينَ تَغْيِيرَ الشُّعُوبِ بَعْدُ، وَلَا تُعْيِرِينَ شُعُوبَكَ بَعْدُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁶وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّ بَيْتَ إِسْرَائِيلَ لَمَّا سَكَنُوا أَرْضَهُمْ تَجَسَّوْهَا بِطَرِيقِهِمْ وَأَفْعَالِهِمْ. كَانَتْ طَرِيقُهُمْ أَمَامِي كَتَجَاسِيَةِ الطَّامِثِ، ¹⁸فَسَكَبْتُ عَصَبِي عَلَيْهِمْ لِأَجْلِ الدَّمِ الَّذِي سَبَقُوهُ عَلَى الْأَرْضِ، وَبِأَصْنَامِهِمْ تَجَسَّوْهَا. ¹⁹فَبَدَدْتُهُمْ فِي الْأُمَّمِ فَتَدَرَّوْا فِي الْأَرْضِ. كَطَرِيقِهِمْ وَأَفْعَالِهِمْ

¹Und du, Menschenkind, weissage den Bergen Israels und sprich: Höret des HERRN Wort ihr Berge Israels! ²So spricht der HERR HERR: Darum daß der Feind über euch rühmt: Ha! die ewigen Höhen sind nun unser Erbe geworden! ³darum weissage und sprich: So spricht der HERR HERR: Weil man euch allenthalben verwüstet und vertilgt, und ihr seid den übrigen Heiden zuteil geworden und seid den Leuten ins Maul gekommen und ein böses Geschrei geworden, ⁴darum hört, ihr Berge Israels, das Wort des HERRN HERRN! So spricht der HERR HERR zu den Bergen und Hügeln, zu den Bächen und Tälern, zu den öden Wüsten und verlassenen Städten, welche den übrigen Heiden ringsumher zum Raub und Spott geworden sind: ⁵ja, so spricht der HERR HERR: Ich habe in meinem feurigen Eifer geredet wider die Heiden und wider das ganze Edom, welche mein Land eingenommen haben mit Freuden von ganzem Herzen und mit Hohnlachen, es zu verheeren und zu plündern. ⁶Darum weissage von dem Lande Israel und sprich zu den Bergen und Hügeln, zu den Bächen und Tälern: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich habe in meinem Eifer und Grimm geredet, weil ihr solche Schmach von den Heiden tragen müsset. ⁷Darum spricht der HERR HERR also: Ich hebe meine Hand auf, daß eure Nachbarn, die Heiden umher, ihre Schande tragen sollen. ⁸Aber ihr Berge Israels sollt wieder grünen und eure Frucht bringen meinem Volk Israel; und es soll in kurzem geschehen. ⁹Denn siehe, ich will mich wieder zu euch wenden und euch ansehen,

دِنْتَهُمْ.²⁰ فَلَمَّا جَاءُوا إِلَى الْأَمَمِ حَيْثُ جَاءُوا تَجَسَّسُوا اسْمِي
 الْفُدُوسِ، إِذْ قَالُوا لَهُمْ، هُوَ لَآءِ شَعْبِ الرَّبِّ وَقَدْ حَرَجُوا
 مِنْ أَرْضِهِ.²¹ فَتَحَنَّنْتُ عَلَى اسْمِي الْفُدُوسِ الَّذِي تَجَسَّسَهُ
 بَيْتُ إِسْرَائِيلَ فِي الْأَمَمِ حَيْثُ جَاءُوا²² لِذَلِكَ قَفَلْتُ لِبَيْتِ
 إِسْرَائِيلَ. هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، لَيْسَ لَأَجْلِكُمْ أَنَا صَانِعُ
 يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ، بَلْ لِأَجْلِ اسْمِي الْفُدُوسِ الَّذِي
 تَجَسَّسْتُمُوهُ فِي الْأَمَمِ حَيْثُ جِئْتُمْ.²³ فَأَقَدَّسْتُ اسْمِي
 الْعَظِيمَ الْمُنَجَّسَ فِي الْأَمَمِ الَّذِي تَجَسَّسْتُمُوهُ فِي
 وَسَطِهِمْ، فَتَعَلَّمُ الْأَمَمُ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ
 حِينَ اتَّقَدَّسُ فِيكُمْ قُدَّامَ أَعْيُنِهِمْ.²⁴ وَأَخَذْتُكُمْ مِنْ بَيْنِ الْأَمَمِ
 وَأَجْمَعْتُكُمْ مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ وَأَتِي بِكُمْ إِلَيَّ
 أَرْضَكُمْ.²⁵ وَأَرْضٌ عَلَيْكُمْ مَاءً طَاهِرًا فَتُطَهَّرُونَ. مِنْ كُلِّ
 تَجَاسَيْتِكُمْ وَمِنْ كُلِّ أَصْنَامِكُمْ أَطَهَّرُكُمْ.²⁶ وَأَعْطَيْتُكُمْ قَلْبًا
 جَدِيدًا، وَأَجْعَلُ رُوحًا جَدِيدَةً فِي دَاخِلِكُمْ، وَأَنْزِعُ قَلْبَ
 الْحَجَرِ مِنْ لَحْمِكُمْ وَأَعْطَيْتُكُمْ قَلْبَ لَحْمٍ.²⁷ وَأَجْعَلُ رُوحِي
 فِي دَاخِلِكُمْ، وَأَجْعَلُكُمْ تَسْلُكُونَ فِي قَرَائِصِي وَتَحْفَظُونَ
 أَحْكَامِي وَتَعْمَلُونَ بِهَا.²⁸ وَتَسْكُونُونَ الْأَرْضَ الَّتِي أُعْطَيْتُ
 آبَاءَكُمْ، يَا هَا، وَتَكُونُونَ لِي شَعْبًا وَأَنَا أَكُونُ لَكُمْ
 إِلَهًا.²⁹ وَأَخْلَصْتُكُمْ مِنْ كُلِّ تَجَاسَيْتِكُمْ. وَأَدْعُو الْجَنُطَةَ
 وَأَكْثَرَهَا وَلَا أَصْعُ عَلَيْكُمْ جُوعًا.³⁰ وَأَكْثَرُ تَمَرِ الشَّجَرِ وَعَلَّةَ
 الْحَقْلِ لِكَيْلَا تَتَأَلَّوْا بَعْدَ عَارِ الْجُوعِ بَيْنَ الْأَمَمِ.³¹ فَتَذْكُرُونَ
 طُرُقَكُمْ الرَّدِيئَةَ وَأَعْمَالَكُمْ غَيْرَ الصَّالِحَةِ، وَتَمَقُّنُونَ
 أَنْفُسَكُمْ أَمَامَ وُجُوهِكُمْ مِنْ أَجْلِ آثَامِكُمْ وَعَلَى
 رِجَاسَاتِكُمْ. لَا مِنْ أَجْلِكُمْ أَنَا صَانِعُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ،
 فَلَيْتَكُمْ مَعْلُومًا لَكُمْ. فَاحْجَلُوا وَاحْزُوا مِنْ طُرُقِكُمْ يَا بَيْتَ
 إِسْرَائِيلَ.³² هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، فِي يَوْمِ تَطْهِيرِي
 إِيَّاكُمْ مِنْ كُلِّ آثَامِكُمْ أُسْكِنُكُمْ فِي الْمُدُنِ، فَتَبْنِي
 الْحَرْبُ.³³ وَتُفْلِحُ الْأَرْضُ الْخَرِبَةُ عِوَضًا عَنْ كَوْنِهَا خَرِبَةً
 أَمَامَ عَيْنِي كُلِّ غَائِبٍ.³⁴ فَتَقُولُونَ، هَذِهِ الْأَرْضُ الْخَرِبَةُ
 صَارَتْ كَحَيَّةِ عَدَنَ، وَالْمُدُنُ الْخَرِبَةُ وَالْمُغْفَرَةُ وَالْمُنْهَدِمَةُ
 مُحْصَنَةً مَعْمُورَةً.³⁵ فَتَعَلَّمُ الْأَمَمُ الَّذِينَ ثَرَكُوا حَوْلَكُمْ أَنِّي
 أَنَا الرَّبُّ، بَنَيْتُ الْمُنْهَدِمَةَ وَعَرَسْتُ الْمَغْفَرَةَ. أَنَا الرَّبُّ
 تَكَلَّمْتُ وَسَأَفْعَلُ.³⁶ بَعْدَ هَذِهِ أَطَلَبُ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ
 لِأَفْعَلْ لَهُمْ. أَكْثَرُهُمْ كَعْتَمِ آتَاسٍ.³⁷ كَعْتَمِ مَقْدِسٍ، كَعْتَمِ
 أُورُشَلِيمَ فِي مَوَاسِمِهَا، فَتَكُونُ الْمُدُنُ الْخَرِبَةُ مَلَائَةً عَنَّمِ
 آتَاسٍ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.

daß ihr gebaut und besät werdet;¹⁰ und will
 bei euch der Leute viel machen, das ganze
 Israel allzumal; und die Städte sollen
 wieder bewohnt und die Wüsten erbaut
 werden.¹¹ Ja, ich will bei euch der Leute
 und des Viehs viel machen, daß sie sich
 mehren und wachsen sollen. Und ich will
 euch wieder bewohnt machen wie vorher
 und will euch mehr Gutes tun denn zuvor
 je; und ihr sollt erfahren, daß ich der
 HERR sei.¹² Ich will euch Leute
 herzubringen, mein Volk Israel, die
 werden dich besitzen; und sollst ihr Erbteil
 sein und sollst sie nicht mehr ohne Erben
 machen.¹³ So spricht der HERR HERR: Weil
 man das von euch sagt: Du hast Leute
 gefressen und hast dein Volk ohne Erben
 gemacht,¹⁴ darum sollst du nun nicht mehr
 Leute fressen noch dein Volk ohne Erben
 machen, spricht der HERR HERR.¹⁵ Und
 ich will dich nicht mehr lassen hören die
 Schmähung der Heiden, und sollst den
 Spott der Heiden nicht mehr tragen und
 sollst dein Volk nicht mehr ohne Erben
 machen, spricht der HERR HERR.¹⁶ Und
 des HERRN Wort geschah weiter zu
 mir:¹⁷ Du Menschenkind, da das Haus
 Israel in seinem Lande wohnte und es
 verunreinigte mit seinem Wesen und Tun,
 daß ihr Wesen vor mir wie die
 Unreinigkeit eines Weibes in ihrer
 Krankheit,¹⁸ da schüttete ich meinen
 Grimm über sie aus um des Blutes willen,
 das sie im Lande vergossen, und weil sie
 es verunreinigt hatten durch ihre
 Götzen.¹⁹ Und ich zerstreute sie unter die
 Heiden und zerstäubte sie in die Länder
 und richtete sie nach ihrem Wesen und
 Tun.²⁰ Und sie hielten sich wie die Heiden,

zu denen sie kamen, und entheiligten meinen heiligen Namen, daß man von ihnen sagte: Ist das des HERRN Volk, das aus seinem Lande hat müssen ziehen?²¹ Aber ich schonte meines heiligen Namens, welchen das Haus Israel entheiligte unter den Heiden, dahin sie kamen.²² Darum sollst du zum Hause Israel sagen: So spricht der HERR HERR: Ich tue es nicht um euretwillen, ihr vom Hause Israel, sondern um meines heiligen Namens willen, welchen ihr entheiligt habt unter den Heiden, zu welchen ihr gekommen seid.²³ Denn ich will meinen großen Namen, der vor den Heiden entheiligt ist, den ihr unter ihnen entheiligt habt, heilig machen. Und die Heiden sollen erfahren, daß ich der HERR sei, spricht der HERR HERR, wenn ich mich vor ihnen an euch erzeige, daß ich heilig sei.²⁴ Denn ich will euch aus den Heiden holen und euch aus allen Landen versammeln und wieder in euer Land führen.²⁵ Und will reines Wasser über euch sprengen, daß ihr rein werdet; von all eurer Unreinigkeit und von allen euren Götzen will ich euch reinigen.²⁶ Und ich will euch ein neues Herz und einen neuen Geist in euch geben und will das steinerne Herz aus eurem Fleische wegnehmen und euch ein fleischernes Herz geben;²⁷ ich will meinen Geist in euch geben und will solche Leute aus euch machen, die in meinen Geboten wandeln und meine Rechte halten und darnach tun.²⁸ Und ihr sollt wohnen im Lande, das ich euren Vätern gegeben habe, und sollt mein Volk sein, und ich will euer Gott sein.²⁹ Ich will euch von aller Unreinigkeit losmachen und

will dem Korn rufen und will es mehren und will euch keine Teuerung kommen lassen.³⁰ Ich will die Früchte auf den Bäumen und das Gewächs auf dem Felde mehren, daß euch die Heiden nicht mehr verspotten mit der Teuerung.³¹ Alsdann werdet ihr an euer böses Wesen gedenken und an euer Tun, das nicht gut war, und wird euch eure Sünde und Abgötterei gereuen.³² Solches will ich tun, nicht um euretwillen, spricht der HERR HERR, daß ihr's wißt; sondern ihr werdet schamrot werden, ihr vom Hause Israel, über eurem Wesen.³³ So spricht der HERR HERR: Zu der Zeit, wann ich euch reinigen werde von allen euren Sünden, so will ich die Städte wieder besetzen, und die Wüsten sollen wieder gebaut werden.³⁴ Das verwüstete Land soll wieder gepflügt werden, dafür es verheert war; daß es sehen sollen alle, die dadurchgehen,³⁵ und sagen: Dies Land war verheert, und jetzt ist's wie der Garten Eden; und diese Städte waren zerstört, öde und zerrissen, und stehen nun fest gebaut.³⁶ Und die Heiden, so um euch her übrigbleiben werden, sollen erfahren, daß ich der HERR bin, der da baut, was zerrissen ist, und pflanzt, was verheert war. Ich, der HERR, sage es und tue es auch.³⁷ So spricht der HERR HERR: Auch darin will ich mich vom Hause Israel finden lassen, daß ich es ihnen erzeuge: ich will die Menschen bei ihnen mehren wie eine Herde.³⁸ Wie eine heilige Herde, wie eine Herde zu Jerusalem auf ihren Festen, so sollen die verheerten Städte voll Menschenherden werden und sollen erfahren, daß ich der HERR bin.